

"Sento que el descoratjament em guanya a poc a poc. Estaria ben disposat a renunciar-hi si no fos que m'arribaven regularment encoratjaments fraternals"

Jean Ravier (hivern de 1965 al Vinhamala)

És ben sabut en el món de l'alpinisme que ser cap de cordada comporta una gran responsabilitat. El cap de cordada obre camí en la via o durant la marxa i els que el precedeixen estan lligats a ell per una corda que els uneix físicament i emocionalment en una unió fraternal. Així el monitor i la monitora també esdevenen "cap de cordada" dels seus grups de noies i nois. Encoratgen els infants quan el camí es fa pedregós i apareix el desànim i el cansament; són els seus referents i models de persona; i aconsegueixen una de les gestes més complexes: acompanyar-los en el seu procés de creixement.

SER REFERENTS

Té actitud serena i tranquil·la. I el sentit de l'humor mai li falta.

Sap escoltar i acull les propostes dels infants per avançar en el coneixement de l'entorn.

Planteja interrogants perquè l'infant es mostri curiós i crític davant el que l'envolta

S'admira davant la bellesa del paisatge

Promou els valors humans i gestiona els conflictes afavorint la autonomia dels infants i l'auto-regulació del grup

Es preocupa de fomentar l'esperit de servei, el respecte vers el medi i tots els éssers que l'habiten. Procura de deixar les coses millor de les que se l'han trobat.

Estimula el coneixement del cos, de les capacitats i els límits.

Crea un bon clima emocional en el grup i reforça els èxits: coronar el primer cim, superar una travessa, fer la primera via ferrata...

Com més excursions fem, més en sabrem. Hem d'aprofitar cada excursió com un espai de formació per a nosaltres, de manera que al llarg del temps augmenti el nostre bagatge paisatgístic i pedagògic i constitueixi una bona base per aprofitar qualsevol tipus d'excursió. I sempre que puguem fer formacions amb experts: orientació i cartografia, seguretat, pautes d'alimentació,...